

GLASUL HUNEDOAREI

ORGAN POLITIC NAȚIONAL.

ABONAMENT:

Pe 1 an 20 cor. Pe 1/2 an 15 cor. Pe 3/4 an 10 cor. Nr. 13 40 fil. Apare în fiecare Sâmbătă.

Redactor responsabil: GAVRIL DEAC

Hunedoara, Piața Libertății Nr. 12.

Unde sunt a să adresa toate scrisorile și abonamentele.

Manuscrise nu se restituie.

La situație.

Sunt momente în viața popoarelor, dar pentru cei de le trăiesc apar de ori puțină înșănătatate, posteritatea însă, asupra căreia să vor reflecta razele roadelor binefăcătoare, însă va rămâne amintirea lor cu un respect de admirare și deosebită mulțumire. Si sunt vremi de prefaceri, cari în goana lor nebună nici nu-ți lasă timp de meditare asupra înșănătății lor, atunci însă, când valurile să domolesc, când întinsa mare a istoriei își nivelește undulările, apar de odată într-o mărire gigantică vrednicile fapte, cărora noi nu le-am dat cuvenita atențiune, cari însă sunt scrise de vremuri cu litere neșterite.

Veacuri sau scurs și să vor mai scurge în acelaș mers normal înpus de creațiune, și din toate nimic nu ne rămâne de cât doar zădărniciile zădărnice ale indivizilor și popoarelor, cari ici-colea prin câte o eșire mai pronunțată își croiesc gloriile pe paginile istoriei, dar trec și ele rând pe rând până ce toate vor dispărea, lăsând să înceapă povestea iarăși de acolo de le îndepurt.

Dar fiindcă, Creațiunea, și-a dat ființă, este să nevoit a-ți elupta existența, care însă își va câștiga o durabilitate mai lungă sau mai scurtă, precum însuș te vei lăsa condus de principiile sănătoșe ale morălei sau a lacomie deșarte.

O istorie de mii de ani ni să perondează înaintea ochilor în aceste colpe de o prea mare înșănătate istorică pentru neamul nostru, când fiii *Fibrului* blond, aruncați pe acestea prea îndepărtate și nuturi dela eterna Cetate, Roma, sunt ohiemați de Provedința divină să și croiască bazele vecinice ale unui viitor frumos.

Trufia și lacomia strămoșilor noștri nesătioși dintre toți frații aceleiaș mamă, numai nouă ne-a lăsat moștenire o penitențare de 17 veacuri, fiindcă la împărșirea averii eram prea departe, încât ceilalți frați au uitat că mai există și noi pe lume.

Greșala de atunci trebuia însă reparată, și poate că din dansul macabru al anilor din urmă ieșam cu deplină satisfacție, dacă nu să validitau și alte glasuri străine, cari nu puteau suferi o și mai mare apropiere a fraților preslătiți.

Dar suntem cum suntem. Viito-

rul neamurilor nu conferințele de pace îl vor determina, ci *vrednicia popoarelor*. Și dacă astăzi sub forța împrejurărilor am subșcris un contract, ce nu ne îndestulește după vrednicie, am făcut-o în cunoștința acelor, ca celui tare și așa nu-i poți reproșa neșocățirea cuvântului dat. Și am făcut-o cu aceia deplină convingere că trăinicia noastră zace în noi înșine, ear granițele ce sunt contra firii omenestii și așa să vor demola, cum fără putere au cazut culmile Carpaților.

E un caz neîntăles a mai discuta pe tema, ca e bine sau nu semnarea contractului de pace cu Austria, — aceasta va evidentia-o istoria la timpul său, fapt e că împrejurările interne atât aici la noi cât și în vechiul Regat — unde tocmai guralivii liberali le-au introdus, — de-a dreptu ne-au pus pasul acesta.

Ne rămâne acum să vedem de premenirea virtuților strămoșești.

Dacă M. S. Regele a pus în fruntea țării pe vrednicul bărbat *Al. Vaida-Voevod*, avem deplină încredere, că răzîmânduș pe umerii cinstiți ai președintelui partidului național *Iuliu Maniu*, va prinde cu mână energică purificarea moravurilor, și zădărniciind

Cuvânt de deschidere

Prostit cu ocaziunea înăugurării școlii civile de fete și băieți din Hunedoara de NICOLAE DRAGOMIR dir.

Precum în viața indivizilor sunt zile de bucurie și întristare, zile de înălțare sufletească și desnădejde, tot așa și în viața popoarelor, cari sunt supuse acelorăși legi ca și indivizii fiindcă să nasc, cresc, să desvolaltă și pier, aflăm momente de veselie și durere, de înălțare sufletească și desperare.

Poporul român, în viața sa lungă mai bine de 17 veacuri, a avut parte din beșug de zile de încercare, de zile de grea cumpănă, de zile pline de dăturere. A avut din când în când și momente mai senine, momente mai fectite, a avut și zile de bucurie, zile de sărbătoare.

O zi de sărbătoare, o zi măreață și ziua de azi, care pentru poporul român din acest oraș și ținut e de o îndoită însemnătate. E de însemnătate pentru că azi, să serbează „Intrarea în biserică a Mărbii Domnului” ear noi serbăm începutul primului an școlar dela școala civilă română

din Hunedoara, care începere nu e numai început de an școlar ca cei din trecut, ci e totodată și începutul unei nouă epoci în viața acestui ținut, care a avut atât de suferit. Deci când biserica serbează sărbătoarea „Intrării în biserică”, noi serbăm intrarea în o nouă fază, în o nouă epocă de viață mult mai plină de nădejdi și mult mai fectită.

Doamnelor și Domnilor! După dreptatea dumnezească eternă și sfântă — rehabilitându-ne pentru suferințele trecutului — ne-a întrodus din nou în drepturile noastre firești, date de Dzeu fiicării popbr, — iarăși ne putem numi stăpâni pe ale noastre vechi moșii ca ordinoară. După ce mai bine de 10 veacuri am avut a îndură toate suferințele și neajunsurile, ce le poate da o robie îndoită — trupească și sufletească — din nou am ajuns în poziția și rangul ce ne competea, ca moșteni de dreptate a acestor frumoase, nouă atât de scumpe și sfinte plaiuri.

Lupta contra dășmanilor noștri asupritori, cari veacuri de arăndut ne-au ținut sub călcășul lor apăsător, s-a terminat. Lupta pentru independența noastră, înăugurată prin succese frumoase atât în Muntălia, prin Basarab vodă, cât și în Moșkovă, prin Bog-

dan Voevod, sa fost încheiată cu glorie deplină. A fost o luptă grea, plină de suferințe și neajunsuri, și de o durabă foarte lungă, căci a durat veacuri întregi. S-a început într-un timp când noi aproape nici un eram formați politicește: a durat cu înversurare până la marile voevod Mircea, când e întreruptă prin năvălirea turcească în tinerile principate.

Lupta noastră dela acest punct ia o întorsătură nouă și mută frontul la sud, să continue deci sub altă formă până la 1877-78 când încheiend ultima socoată ce o mai aveam cu Turcii, conform menirii noastre istorice, își reia cursul de mai dinainte: eu mai multă prevedere și energie, dar mai mult pe sub ascuns, până când în zilele noastre reluată fiind cu toată puterea, ca un vulean cutropitor nimicește pe dășmanii.

Grăznica măsurare, petrecută sub ochii noștri între cele 2 popoare confitate, nu trebuie considerată ca o luptă izolată, de sine stătătoare, ci ca ultima zală în luptă lungă ca ultima, dar cea mai eratică și aprigă fază a luptei noastre pentru independență; ea trebuie considerată ca o concluzie a istoriei noastre de veacuri.

În tot decursul acestei lupte trișe do-

pentru totdeauna reîntronarea corupţiei, care atât de bine să simţea dincolo de Carpaţi, şi care a început a să familiariza şi la noi cu un zor vrednic de alte îndeletniciri mai bune.

Faptele mari nu caută la efecte momentane, ele îşi au privirea pe decenii ba chiar secolii înainte. Ear pentru pregătirea terenurilor atât de îndepărtate nu e nimic, de să calcă în picioare „vanităţi, că să restoarna dignităţi, sau chiar că să aduc jertfe jignitoare demnităţi momentane, că doar e lege a firii, că nici un rezultat fără muncă nu să produce, iar munca consumă energii şi mistuie valori mici sau mari, pre cum e ţinta spre care îndreptăm lucrarea noastră.

Să nu utiăm însă suprema lege a eternităţii „conditio sine qua non“ a trăinicieii popoarelor: *morală*, că de la ea atârna nu numai fericirea, ci şi *esistenţa noastră* . . .

VICTOR UNGUR.

De ce nu să pot învinge bolsevicii din Ruşia?

Înperiul rus a fost compus din o mulţime de popoare, cari în decursul vremilor cucerite fiind de ruşi şi alăturare la ţara lor, nu au putut fi şi contopite. Că acestea diferite popoare au suferit o singură dominaţie, e a să atribui de o parte înflorităţii lor culturale, ear de altă parte guvernării autocrată, concentrată în mâna Ţarului, care pe de asupra era şi capul văzut al Bisericii ortodoxe.

Acuma însă ne mai esistând această putere omnipotentă, ear bolsevicii apucaţi la cârmă — fiind şi ei neorganizaţi, prin urmare constrânşi de-a

vedindu-se de superior atât fiziceşte cât mai ales sufleteşte, elementul român prin reprezentanţii săi: dorobanţul de azi şi plăesul străbun, duşmanii noştri de veacuri, cari nu să mulţumeau — în ultimul timp — cu răpirea roadelor muncii noastre, ci tindeau să ne desnaționalizeze şi contopească, au căzut zdrobiţi sub sabia dorobanţului român, purtată de provedinţa divină.

Cauza noastră a învins! A trebuit să învingă pentru că pe partea noastră a fost dreptatea. Dacă a fost între popoarele beligerante vreunul, care a putut susţinea despre sine că în numele dreptăţii şi-a ridicat steagul la luptă, apoi poporul român a fost acela. Va învinge cauză noastră şi în viitor atât timp cât pe adevăr să va întemeia, că tot ce pe falsitate să bazează dela sine să va destrăma, iar cea-ce pe adevăr să va sprijini, ca soarele va străluci şi în veci nu va peri.

Avem acum şi noi casa noastră, pământul nostru, avem acum şi noi o patrie — mamă dulce şi iubitoare — nu maşteră, ca în trecut. Avem câmpii întinse cu holde de aur, munţi falnici stăpâni pe tot felul de bogăţii, avem cu un cuvânt tot ce a hărăzit Dumnezeu omului, şi mai presus avem libertate

dreptul la terorism, — nu ş-au putut estinde înfluenţa asupra tuturor popoarelor, — mai dată fiind şi înprejurarea că Ucrainenii de cu vreme au opus toate forţele bolseviciilor, declarându-să de stat independent.

Pe lângă acestea să nu pierdem din vedere, că în urma evenimentelor tulbure din Rusia europeană, mulţi aderenţi ai regimului vechiu sau refugiat în Siberia, unde de altcum erau şi vre-o 50.000 ceho-slovaci, şi acolo fiind mai îndepărtaţi de centrul încă ne consolidat al bolseviciilor, sau organizat milităreşte zădărniciind toate eforturile celor din Petrograd şi Moscva de a să putea estinde cu distrugerea lor şi pe acelea teritorii.

În urma acestor înprejurări şi celelalte popoare s'au folosit de ocaziune a să emancipa de sub iurisdicţiunea ruşilor mari, fiecare organizându-să separat după trebuinţele proprii. Aşa *Basarabia* a trecut la România, — *Caucaziienii* au format un stat republican, — aşa *Estonienii*, *Letonii*, *Litvanienii*, *Finlandezii* şi altele, au guvernele lor îngrijindusă fiecare de interesele proprii.

Unul dintre cei mai de seamă luptător contra bolseviciilor a fost amiralul Colceak, care probabil spriginit şi de Iaponezi a avut frumoase succese în Siberia, încât şplăentanta era aplicată să-l ajute contra lui Lenin şi Trozki. Să vede însă că prea pe faţă îşi arată voinţa de a întrona vechile stări, — de altcum toţi scăpătaţii boeri erau în armata lui, — din care motiv nu a avut destul sprijin din partea democraţiei, şi în urmare a fost nevoit să bată în retragere.

Un alt cutezător general Judenici în acord cu Estonienii, nu de mult

de a înainta şi a ne cultivă.

Pentru toate aceste bunătăţi noi, cari am fost învredniciţi a vedea şi trăi aceste măreţe zile, suntem datori a fi recunoscători celor ce ni le-au câştigat. Trebuie să fim recunoscători întregului popor român, care a odrăslit din sine pe viteazul dorobanţ, care întocmai ca şi moşneanul lui Ştefan cel Mare a stors pentru sine admiraţia lumii întregi. Dorobanţului român trebuie să-i fie recunoscătoare şi generaţia viitoare, căci el când l-a chemat datorita a plecat cu credinţă în învingere, hotărât a înfruntă cu bărbăţie toate suferinţele şi jertfele războiului crâncen. Dorobanţul român a fost acela, care întocmai cum Christos a răscumpărat omenimea din blestemul păcatului cu scump sângele său, aşa şi el ne-a răscumpărat din robia suferinţii şi-ă întunerecului, aducându să pe sine fertă de împăcare. El a fost acela, care ne-a prilegit aceste timpuri măreţe, cu dorul căroră s'au coborât în mormânt moşii şi strămoşii noştri şi pe cari noi numai ieri alaltieri aproape nu mai îndrăzneam a le mai speră. Soldatul român ne-a dat posibilitatea de a ne întruni, fără teamă în acest locaş azi sfânt, dar mai ieri duşmănos nouă, din care să profesa cea mai neîmpăcată ură

întrasă în Petragrad, dar ne având sprijinul suficient din partea aliaţilor lui, şi având şi dânsul mulţi sftnici dintre foşti boeri ruşi, nu a putut să folosească învingerea, aşa că acum să dă de-a binele înapoi din calea bolseviciilor.

Celelalte popoare amintite, multe dintr'ânsele mai au de lucru cu germanii rămaşi prin teritoriile baltice sub conducerea generalului Goltz şi de abea acum încep a curăţii locurile de acestea lifte nesăţioase.

În *Ucraina* apărută cu învingeri frumoase *Denikin*, care însă visa şi visează şi azi o reînflinţare a Rusie cum a fost, dar nu are noroc, si e strimtorat şi de bolsevici şi de democratul (?) Petliura, şi e foarte probabiliul să-şi desarmeze armata pe pământul Paloniei. Celalt comandant, *Petliura*, are o armată, a cărei disciplină lasă mult de dorit, şi să pare că numai persoana dânsului îi mai ţine la olaltă, — şi că nu poate aduce linişte în ţara sa, să dovedeşte şi prin faptul, că caută ajutor la România. *Cazacii*, sunt un popor războinic dar neastămpăraţi şi ne capabili de o conducere de sine.

in fine de oare-ce fiecare din statele nouă, şi conducătorii de armată, îşi au interesele proprii de apărut, pe cari cu nici un preţ nu vreau a le supune intereselor comune, adeca a luptei contra bolseviciilor, — nu-e mirare că nu pot proba învingeri decizatoare contra copiilor lu Lenin, cari să ştiu şi folosi de slăbiciunile celorlalţi.

Mai nou ne vine ştirea, că să lucră mult într'aceia ca toate statele înfiinţate pe ruina Ruşiei să să unească la o acţiune comună, ceiace de sigur va şi duce la nimicirea totală a bolşe-

contra noastră şi în care să făureau cele mai diavoleşti planuri de nimicire. Mulţămită soldatului român şi în general trăinicieii rasei noastre, visul strămoşilor şi nădejdea tuturor Românilor din toate locurile şi toate vremurile, s'a împlinit. Fraţi cu fraţi unindu-ne . . . România Mare pre vecie e înfăptuită.

Idealul nostru naţional cu toate acestea nu e complet. Strămoşii noştri în visul lor măreţ nu vedeau numai o România Mare şi bogată în comori pământeste, ci şi o Românie Tare, bogată în suflete mari, o Românie *desăvârşită*.

Datorinţa de a desăvârşi de a completă idealul nostru naţional ne revine noauă celor ce supravetăim eroilor noştri scumpi, cari ne-au reşcumpărat. Ne revine noauă sfânta datorinţă, ca edificiul României Mari început de ei şi lăsat noauă moştenire, să-l continuam cu aceeaşi dragoste şi abnegare de sine şi să-l terminăm. Ne revine noauă datorinţa ca România Mare şi bogată s'o completăm în România Tare, conştiie şi *cultă*, pentru că dacă unirea e puterea, apoi cultura e lumina minţii, iar fericirea unui popor de amândouă acestea atârna.

(Va urma.)

vicilor. Că să va face aceasta, e chieștiunea viitorului, dar existența lor e în joc dacă ale lor certe interne nu le subordonează scopului comun, de a lupta contra bolșevicilor, și apoi lăsând altora desinteresați arangiarea întră dâșșii, ceiace fără arbitriu nepreocupat nu să va face nici când.

Cam așa stau lucrurile în fosta pravoslavnică Rușia, întră cât știrile ce strabat din când în când sunt adevărate și reoglinesc și numai în parte caosul ce va fi acolo, e probabil însă, că oamenii prin acele părți trăiesc o viață istorică mai rea ca prin evul mediu.

INFORMAȚIUNILE SĂPTĂMÂNII.

Cătră abonații nostri.

Rugăm abonații nostri din jur să binevoiască a-ș achita abonamentul pe cvartalul scadent deja, trimițându-ne banii cu reîntorcerea poștei. La caz că recercării noastre nu i să satisfacă, vom fi săliți, pe lângă tot regretul, a sista espedarea foi.

ADMINISTRAȚIA.

— **Noul guvern** al României mari a fost astfel constituit:

D. Al. *Vaida-Voevod*, președinția consiliului și externele.

D. General *Averescu*, internele.

D. *Aurel Vlad*, finanțele și interimatul industriei.

D. Oct. *Goga*, instrucția publică și cultele.

D. I. *Pelivan*, justiția.

D. Victor *Bontescu*, domeniile.

D. Mihail *Popovici*, lucrările publice.

D. General *Rășcanu*, războiul.

Ca miniștrii delegați cu afacerile Ardealului, Basarabiei și Bucovinei vor fi delegați d-nii Șt. C. *Pop*, I. *Inculeț* și I. *Nistor*, cari rămân miniștrii fără portofoliu.

D. Halippa va reprezenta de asemeni Basarabia fără portofoliu la București.

Tot ministru fără portofoliu a fost numit d. dr. I. *Cantacuzino*, care va reprezenta România la Conferința de pace.

Noii miniștrii au depus jurământul în 6 Dec. la ora 9, seara prezentându-se M. S. Regelui la Palatul Regal.

La ieșirea dela Palat, noii miniștrii au fost obiectul unei vii manifestații din partea unui foarte numeros public care aștepta pe membrii noului guvern.

— **Pornin rele.** Să observă de un timp incoace, că o seamă de femei și bărbați transferează sarea din orașul nostru pe locuri îndepărtate, unde o valorizează în schimbul altor mărfuri, ear noi vom fi nevoiți a duce lipsa ei. Oare astfel de abuzuri nu are cine să le curme? Pe lângă scumpetea enormă ce nu vrea să mai scadă, ne trezim că nu avem nici ou ce ne săra pânea de toate zilele.

— **Slovacii din Banat.** Comitetul executiv al slovacilor din Banat a adresat d-lui prefect al județului Timeș, d-rului Cosma armătoarea telegramă. Populația slovacă compusă din mai multe mii de oameni ai comunelor mari Vucova, Blasova, Bocsă, Română, Surducul Mare, Doclin, Fizeși Jidovin Eșsig și Vermes au hotărât, în adunarea populară, ca să se alătore de hotărârea comunelor Scăius Teci și Brușovaly pentru nedespărțirea Banatului și alipirea lui la România Mare. Comitetul executiv asigură pe M. S. Regele Ferdinand despre credința Slovacilor și se vor adresa cu rugare către președintele Ceho-slovacilor ca să prezinte rugămintea lor Conferinței de pace și să obție satisfacție.

— **Prețurile oficiale ale cucuruzului.** În baza ordonanței No 978 din 20 Octomvrie 1919 a Direcțiunei Aprovizionării, Sibiu, prețurile porumbului (recolta anului 1919) s'au stabilit după cum urmează:

Noemvrie	100 kg. porumb	cu tuleu	50 c.
"	100 "	"	sfărâmat 70 c.
Decemvrie	100 "	"	cu tuleu 55 c.
"	100 "	"	sfărâmat 75 c.
Ianuar 1920	100 "	"	cu tuleu 60 c.
"	100 "	"	sfărâmat 80 c.
Februarie	100 "	"	cu tuleu 65 c.
"	100 "	"	sfărâmat 85 c.
Martie	100 "	"	cu tuleu 70 c.
"	100 "	"	sfărâmat 90 c.
Aprilie	100 "	"	cu tuleu 75 c.
"	100 "	"	sfărâmat 100 c.

Prețurile s'au stabilit pentru producători, loco, gara de imbarcare. Porumbul este imobilizat în mâinile producătorilor.

— **Târgul de vite**, în urma dispașiții boalei, s'a permis, prin ceiace i să dă ocaziune economilor a-ș valoriza vitele, — și poate și pe piața noastră să va simți o oare care ușurare în prețurile diferitelor cărnuri, cari încă și acum sunt tot grele de suportat.

— **Cvadrilaterul** ocupat de la Bulgari în 1913. a fost asediat de francezi. Acum ne vine știrea că francezi sau inbarcat pe vapoară să meargă a casă, iar în locul lor a intrat armata Română.

— **Armata.** Subscriindusă contractul de pace cu Austro-Ungarie, armata română să demobilizeze pe rând după contingente.

Pentru moment nu vor fi demobilizate decât contingentele 1910, 1911 și 1912.

Ordinul Marelui Cartier General al armatei prevede apoi demobilizarea restului de contingente după cum urmează:

Contingentul 1913 se va demobiliza la 1 Ianuarie 1920.

Celelalte contingente, până la 1918 inclusiv vor fi demobilizate din lună în lună după cum urmează:

Contingentul 1914 la 1 Februarie 1920; contingentul 1915 la 1 Martie; contingentul 1916 la 1 Aprilie; 1917 la 1 Mai și contingentul 1918 la 1 Iunie 1920.

Celelalte două contingente 1919 și 1920 vor rămânea sub drapel.

Până la 1 Ianuarie 1920 vor fi deci demobilizate contingentele 1910, 1911 și 1912 iar restul de contingente până la 1 Iunie 1920.

În privința concediilor pe serii, Marele Cartier General nu a dat încă nici un ordin.

— **Conferința de pace** să cam clatină în urma atitudinii senatului din America de

nord, nevoind a ratifica contractul de pace de la Versailles. Prin neratificare, delegații Americii trebuie să părăsească conferința de pace, unde toate lucrurile vor lua o altă înfășurare. Situația internațională să va schimba mult în favoarea Italiei, și și a României, fiindcă America a fost aceia care nu a recunoscut tractatul de alianță cu Italia de la Londra, și cel cu România de la București.

— **Deputații unguri** din dieta din București de împreună cu senatorii sau constituit în „partid aliat democrat săcruesc și maghiar”, sub prezidenția lui *baron Eudovik Daniel*. Stau pe baza hotărârilor românilor de la Alba-Iulia, având ca organ oficios de publicitate „Uj Világ” de la Cluj. Singurul Dr. Iosiv Fáy nu a voit a intra în acest partid.

— **Denumire.** Consiliul Dirigent pentru prezidenția tribunalului din Deva a denumit pe dr. *Virgil Olar*, fost mai recent jude la acelaș tribunal.

— **Hărtia**, care pentru noi să fabrica în singara fabrică de la *Petrifălău*, în urma aprobării Cons. Dir. s'a scumpit cu 40%.

— **Secretariul lui Kun Bela.** Afirmativ în București, în tr'unul din localurile de petrecere a fost arestat în zile trecute secretariul lui Kun Bela, cu numele *Böhm Andor János*, care de mai multă vreme a fost înmărit de siguranța publică. Avea de scop a face propagandă bolșevică și în capitala româniei, dar s'a găsit-o.

— **Sploni.** Guvernul din Budapesta, vrea cu de-adinsul să termine nimicirea totală a Ungariei. Diferiți agenți săgreși cuțteră Ardealul și Banatul spionând situația noastră politică și militară, — raportând apoi ministeriului de propagandă în Budapesta. — Cel puțin știm cu cine avem de lucru. Noi stăm gată pentru totdeauna, până-ce acest popor nu să va nimici total în valul nebuniilor lor.

Deosebirea între stampilele false și cele adevărate.

Pentru ca publicul să fie prevenit spre a nu se expune, dăm înai jos explicațiunile după care va ști cum să controleze stampilarea biletelor de bancă ungurești.

Semnele convenționale sunt în număr de trei și anume:

1) o creștătură în periferia stampilei, care mergă până în dreptul piciorului al doilea al literei N din cuvântul „România”;

2) litera B din cuvântul *timbru*, are piciorul de la bază defect intenționat, așa că această literă, dă mai mult aparența a literei R;

3) o cruce sub marca țării sub litera N din cuvântul *sine*, al devizei Nihil Sine Deo.

Toate stampilele în număr de 399 prezentate comisiei de verificare, au fost distruse prin turtire în fața și sub controlul resortului.

Primredactor:

VICTOR UNGUR

— Un gramafon escelent și în stare bună să află de vânzare cu 35 platte. Mai de aproape deslușiri să dau în librăria Iosif Wachter.

POȘTA REDACȚIEI.

T. D. Poezia „Revedere”, primită la Redacție prin intermediar, deși e publicabilă, dar din motivul că pe trimițător nu-l cunoaștem, nu o putem da publicității. Dacă poezia e originală, nu înțelegem de ce autorul să ascundă și pentru Redacție, care e datoare a ști numele celor ce doresc a da ceva publicității.

Aviz.

Subscrisul maestru măsur, aduc la cunoștința Qa. public din Hunedoara și jur, că primesc pe lângă prețurile cele mai moderate tot felul de lucrări aparținătoare măsuritului și anume:

celea mai moderne mobile, toate lucrările de măsurit la edificari, uși, ferestre, apoi aranjamente de prăvălii și birouri etc. etc.

Hunedoara, la 28 Nov. 1919.

Cu deosebită stimă:

Adalbert Dalsuffo,

maiestru măsur. 3—6 15

Atelierul lângă biserica reformată.

Frumoasa grădină

din Strada Gheorghe Barițiu

proprietatea băncii „CORVINEANA” să parcelează.

Derizorii de a cumpăra loc de casă să se prezinte în biroul institutului pentru informații.

Împotriva răspânditorilor de știri.

1. Vor fi considerați ca infractori:
a) Acei cari fără rea credință, prin localuri publice, gări, trenuri, pe străzi, etc., vor comunica, colporta, comenta în orice chip, știri fic adevărate, fie imaginare, sau păreri relative la operațiunile de războiu, situația și dislocarea trupelor, dispozițiunile autorităților militare, sau orice chestiune privitoare la armata română.

2. Acastă infracțiune se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amendă până la 2000 Lei.

Când faptele, de mai sus, se vor fi săvârșit în scopul de a spiona, sau trăda, se aplică pedepsele prevăzute de legile penale în vigoare în timp de războiu.

Cenzurat de NICULA.

Magazin asortat cu
artiele de
băcănie,
coloniale
și
mărfuri mixte
N. TINTEA
HUNEDOARA, Piața Libertății.

„CORVINEANA”

institut de credit și economii, societate pe acții în HUNEDOARA.

FONDATA LA 1895

Capital de acții. Cor. 70.000
Fondului de rezervă Cor. 150.000
Depuneri spre fructificare Cor. 1.200.000
Circulația anuală Cor. 14.000.000

Diracțiunea: *Teofil Tulea* președinte, *Simeon Chirva* vice-președinte.

Membrii: *Nicolae Albu I. Iones, Nicolae Tintea, Adam Lula, Iosif Florea, George Popoviciu, George Turcean și Iosif Soimos.*

Comitetul de supraveghiere: *Dominic Rațiu* președinte, *Otto Popovits, Alexandru Retreu și Eduard Toth.*

Institutul primește depuneri de bani spre fructificare dela 1 Cor. în sus și plătește deponenților cele mai favorabile interese. După toate depunerile contribuția o solvește, institutul, separat, Acordează: creditele personale pe lângă cambii, credite cambiale cu acoperire hipotecară, credite hipotecare și avansuri pe efecte publice (lombard). — Informațiuni mai de aproape se dau de dreptul la institut, sau la cerere și în scris.

DIRECȚIUNEA.

TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA lui

IOSIF WACHTER, HUNEDOARA

PRIMEȘTE

spre pregătire tot felul de tipărituri oficioase; efectuează edarea de cărți, reviste lunare și săptămânale; execută imprimate private și de comerț; tipărește cu preț convenabil și cu gust bilete de logodnă, cununie și de vizită, file de menue, invitații și anunțuri funebre.

Mare magazin de
imprimate admini-
strative și comu-
nale.

Editura foaiei

politice
„GLASUL HUNEDOAREI.”

DISPUNE

de un mare magazin de rezerve de școlă: hârtie și unelte de scris, de desen și de pectet; cerneală în diferite culori; Hârtii de epistele, ilustrate; rezerve de cancelarie, albumuri, cărți cu ilustrații, calamar, farbe pentru pictură, modele de desen etc.

în mare selecționare.

Stindarde naționale să pot procura.